

Samuel sen smilede med sin uforanderlige Elskværdighed, der dog havde faaet et Skær af Vemod.

Han beklagede, at de ikke var helt enige om, hvad der maatte være et moderne Blads Formaals. Dersom man vilde redigere en Avis alene til Glæde for de fornuftige Mennesker i Landet, blev man nødt til samtidig at vende tilbage til Haandpressen og Korsbaandsforsendelsen. Tiderne havde forandret sig — desværre! Folk interesserede sig ikke længer for Politik undtagen lige under en Valgkamp.

„Da skal den politiske Interesse sandelig nok blive vakt nu!“ brast det ud af Frøken Evaldsen. „Vent blot!“

Samuel sen betragtede hende et Øjeblik med Forstaaelse. Derpaa strøg han sig betænksomt nedover Skægget med sin sort behaarede Haand. Og der blev en længere Pavse.

„Det var altsaa dette, jeg gerne vilde opnaa hos Dem, Frøken Evaldsen, at De underhaanden — ved en passende Lejlighed — forberedte Enslev paa, at Regnskabet for indeværende Kvartal rimeligvis vil stille sig betydelig mindre gunstigt, end han nu i en Aarrække har været vant til. Jeg vilde nødig, at den ubehagelige Meddelelse skulde komme ham for overraskende. Kunde det desuden lykkes mig at overtale Dem til at støtte et Forslag om i Øjeblikket at dæmpe Tonen i vore politiske Artikler en Kende, saa tror jeg, det vilde være til Gavn for Bladet og skabe Tilfredshed i store Dele af vor Læsekres. Jeg kan oplyse — hvad der nu er bleven godtgjort ved Kvar-